చిన్నారి సిరి
నిషిగంధ

చిన్నత్త వాళ్ల ఊరు

సిరులొలికే చిన్నారి మనసులోని మాటల మూట – నెలకొక్కటి..!

"అమ్మా నాకింకో గుడ్డు వేయవా?" నానీ గట్టిగా అరిచాడు..

"అదేంటి రా? నీ గుడ్డు ఇందాకే పెట్టానుగా.. అప్పుడే తినేసావా! ఇంక లేవు.. మళ్ళీ రేపు చేస్తాలే" అమ్మ చెప్పగానే "అక్కా, నీదాంట్లో సగం ఇవ్వవా?" చేతులు చాపుతూ అడిగాడు..

"నేనివ్వను.. నిన్నెవరు ముందే తినేయమన్నారు?" నా కోడిగుడ్డుని అన్నం వెనక దాచేస్తూ, వాడికి కాస్త దూరంగా జరిగాను..

"అమ్మ రేపు మళ్ళీ చేస్తానందిగా అప్పుడు నీది నీకు ఇచ్చేస్తాను" అన్నాడు..

"వు హూ" అని ఇంకాస్త దూరం జరిగాను..

వీడెప్పుడింతే!! అన్నం రెండు ముద్దలు కూడా అవ్వదు.. గుడ్డు మాత్రం గుటుక్కున మింగేస్తాడు.. నేను అన్నం అంతా అయిపోయాక ఆఖరిగా తింటాను.. అంతకు ముందు 2,3 సార్లు పాపం అని కొంచెం పెట్టాను.. కానీ వాడెప్పుడూ వెనక్కి ఇవ్వలేదు!

"అబ్బబ్బా, ఈ కోడిగుడ్డు కూర చేసినప్పుడల్లా నీతో పేచీనే నానీగా" అమ్మ విసుక్కుంటూ వచ్చింది.. "రేపు సెలవలకి మీ చిన్నత్త ఊరు వెళ్తున్నారుగా, అక్కడ మీక్కావలసినన్ని గుడ్లు తిని రండి"..

"ఎలా అమ్మా? చిన్నత్త వాళ్ళింట్లో బోల్డన్ని కోడిగుడ్లు ఉంటాయా?" అనడిగాను..

"అవును, వాళ్ళకి కోళ్ళ ఫారాలు ఉన్నాయి కదా.. చాలా గుడ్లు ఉంటాయి" అంటూనే "నేను పండగ రోజుకల్లా వచ్చేస్తాను.. మీరిద్దరూ ఇక్కడ పోట్లాడుకున్నట్లు అక్కడ కూడా చేసారో ఇంక ఎవరింటికి మిమ్మల్ని పంపేది లేదు" అని గట్టిగా చెప్పింది..

ఈసారి దసరా సెలవలకి నాన్న మమ్మల్నిద్దర్నీ చిన్నత్త వాళ్ళింటికి తీసుకెళ్తామని చెప్పారు.. మమ్మల్ని అక్కడ వదిలేసి, పండగ రోజుకి మళ్ళీ అమ్మా నాన్న ఇద్దరు వస్తామని చెప్పారు..

చిన్నత్తంటే నాన్నగారి చెల్లెలు.. నన్నెప్పుడో ఫస్ట్ క్లాసులో ఉన్నప్పుడు వాళ్ళ ఊరుకి తీసుకెళ్ళారంట.. నాకైతే అస్సలేమీ గుర్తు లేదు.. చాలా సార్లు మా ఇద్దర్నీ అమ్మమ్మ వాళ్ళింట్లో వదిలేసి అమ్మా నాన్న వెళ్ళారు అక్కడికి.. లేకపోతే అప్పుడప్పుడు చిన్నత్తావాళ్ళే మా ఇంటికి వచ్చేవాళ్ళు..

సెలవలు మొదలైన రోజు పొద్దున్నే మా బట్టల సూట్ కేసు, అత్త వాళ్ళకోసం అమ్మ చేసిన పిండివంటల బాగ్ పట్టుకుని బస్టాండ్ కి వచ్చాము.. అక్కడంతా చాలా మంది జనాలు సంచులు, సూట్ కేసులు లాంటివి పట్టుకుని అటూ ఇటూ తిరిగేస్తున్నారు.. ఒకదాని తర్వాత ఒకటి బస్సులు వస్తున్నాయి వెళ్తున్నాయి.. మా బస్సు వచ్చిందని నాన్న ముందు సామాన్లు పెట్టొచ్చి మమ్మల్ని

తీసుకెళ్ళారు..

కిటికీ పక్క సీట్ కోసం నానీ, నేను పోట్లాడుకుంటుంటే, ముందు వాడిని కూర్చోనిచ్చి తర్వాత నన్ను కూర్చోమన్నారు.. చిన్నవాడని ఎప్పుడూ వాడే అన్నిటిలో ఇలా ఫస్ట్ దూరిపోతాడు.. కానీ వాడి పక్కన కూర్చున్నా నాక్కూడా అన్నీ కనబడుతున్నాయి కిటికీ లోనుంచి.. నాన్న పేపర్ చదువుకుంటుంటే మేమిద్దరం కరెంటు స్థంభాలు లెక్కపెడుతూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నాము..

ఏదో ఊరిలో బస్ ఆగగానే నాన్న ఇంక మనం దిగాలని చెప్పారు.. ఆ ఊరి పేరు బందరంట!

"అత్తా వాళ్ళ ఊరి పేరు బందరా?" అని నేను అనగానే "లేదమ్మా, వాళ్ళ ఊరి పేరు లక్ష్మీపురం.. ఇక్కడ ఇంకో బస్ ఎక్కాలి" అని చెప్పి గబ గబా పక్కన ఉన్న పళ్ళ బళ్ళ వైపు వెళ్ళారు.. ఏవేవో పళ్ళు కొని తొందర తొందరగా వచ్చి "పదండి పదండి మన బస్సు ఈ పాటికి వచ్చేసి ఉంటుంది" అని గబగబా నడుస్తూ వెళ్ళారు..

నాన్న వెనకే వెళ్ళడానికి మా ఇద్దరికీ రావటం లేదు.. ఎక్కడ పడితే అక్కడ అరటి కాయ తొక్కలు, ఉమ్ములు, చెత్త, బురద నీళ్ళు ఉన్నాయి.. అలా మురికి మురికి గా ఉంటే చెప్పులకి ఏదీ అంటకుండా చూసుకుని చూసుకుని నడుస్తూ, మధ్యలో నాన్న ఎటువైపు వెళ్తున్నారో చూస్తూ మా బస్సు దగ్గరకు వచ్చాం..

అక్కడ బస్సు తలుపు దగ్గర చాలా మంది గుంపుగా ఉండి, ఒకరినొకరు తోసేసుకుంటూ లోపలికి వెళ్తున్నారు.. నానీ కి భయం వేసిందేమో నా చేయి గట్టిగా పట్టుకున్నాడు..

"మీరిద్దరూ వెనక నుంచోండి.. అప్పుడే ఎక్కద్దు" అని నాన్న గుంపులో నుంచే కేక పెట్టారు.. నాకైతే అసలు ఆ బస్సులోకి ఎక్కబుద్ధి కాలేదు.. కానీ నాన్న లోపలనుంచి పిలవగానే ఇద్దరం నెమ్మదిగా ఎక్కాము.. నాన్న ఉన్న సీట్ దగ్గరకు వెళ్ళడానికి కుదరకుండా దారిలో జామకాయలు, తేగల బుట్టలు, ఏవేవో మూటలు అడ్డంగా ఉన్నాయి..

నానీకి నాకూ కూర్చున్న ప్లేస్ అస్సలు సరిపోవటం లేదు.. పక్కన ఉన్న అమ్మాయి గట్టిగా నొక్కేస్తుంది.. పాపం! నాన్న నుంచునే ఉన్నారు.. ఇంకా బస్సంతా ఏదో పిచ్చి వాసన వస్తోంది.. అందరూ అరుచుకుంటూ మాట్లాడుతున్నారు.. నానీ అయితే "నాన్నా, మనింటికి వెళ్ళిపోదాము" అంటూ ఏడుపు మొదలుపెట్టేసాడు.. "ష్.. ష్.. ఏడవకు.. ఇంకో గంటలో మన ఊరొచ్చేస్తుంది.." అంటూ నాన్న కాస్త కోపంగా అన్నారు.. వాడు ఆపేసాడు కానీ ఇప్పుడు నాకైతే అస్సలు ఊరికి వెళ్ళాలని అనిపించటం లేదు.. అమ్మకి చెప్పాలి ఇంకెప్పుడూ ఆ ఊరికి మమ్మల్ని పంపొద్దని.. 'డొక్కు బస్సు.. డొక్కు ఊరు' కోపంగా తిట్టుకున్నా..

బస్సు ఎక్కడ గినా నానీ "నాన్నా మనూరేనా?" అడుగుతుంటే నాన్న "కాదురా.. ఇంకాసేపట్లో వచ్చేస్తుంది" అంటున్నారు.. వాడు నాతో చిన్నగా "చిన్నత్త వాళ్ళ ఊరు ఇంత దూరం ఉందేమిటక్కా? ఇంకెప్పుడూ అమ్మని నాకింకో గుడ్డు వేయమని అడగను.. లేకపోతే ఈ ఊరు పంపేస్తుంది" అన్నాడు..

చాలాసేపు వెళ్ళిన తర్వాత నాన్న చెప్పారు, "వచ్చేదే మనం దిగాల్సిన స్టాప్" అని.. అంతే! మేమిద్దరం టింగ్ మని లేచి నుంచున్నాము..

"ముందుకెళ్దాం పదండి" అని నాన్న సూట్ కేసు పట్టుకుని, బాగ్ తగిలించుకుని ముందుకి కదిలారు.. బస్సు కదులుతుండగానే అలా వెళ్తుంటే ఎవరెవరివో కాళ్ళు తొక్కేసాము.. వాళ్ళు గట్టిగా కసురుతూనే ఉన్నారు.. బస్సు లోంచి బయటకి దిగేసరికి నాకు చేతులు కాళ్ళు చాలా నొప్పి పెట్టేస్తున్నాయి..

దిగి సామాన్లు పక్కన పెట్టి మమ్మల్ని నాన్న రోడ్డు పక్కకి లాగారు.. చుట్టూ చూస్తే పక్కన ఉన్న చిన్న కొట్టు తప్ప ఇంకేమీ కనబడలేదు.. "ఎవరూ లేరు ఇదేం ఊరు నాన్నా?" అని అడిగాను..

"ఊరు లోపలికి ఉందమ్మా.. దీన్ని మెయిన్ రోడ్డు అంటారు.. ఊళ్ళోకి బస్సులుంటాయి" నాన్న చెప్పగానే నానీ "ఇంకో బస్సా!"

ఏడుపు మొహం తో అడిగాడు.. "ఇందులో అంత జనం ఉండ్రా.. నువ్వే చూస్తావుగా" అని నాన్న చెప్తుంటే "నాకు బాగా ఆకలి వేస్తుంది నాన్న" అని నేను చిన్నగా చెప్పా.. వెంటనే నానీ "నాక్కూడా" అన్నాడు. నాన్న కొట్టు అబ్బాయిని బస్సెప్పుడొస్తుందని అడిగారు.. ఆ అబ్బాయి "ఈ పాటికి రావాలండీ" అని బయటకి మొహం పెట్టి రోడ్డు కి అటువైపు చూశాడు..

"ఇంకెప్పుడూ చిన్నత్త వాళ్ళింటికి రావొద్దు నాన్నా.. చక్కగా పెద్దత్త వాళ్ళింటికైతే ట్రైన్ ఎక్కి పడుకుని లేచేసరికి ఊరు వచ్చేస్తుంది" నానీ మాటలకి నేను కూడా "అవును, ఇంటికెళ్ళి బ్రష్ చేసుకునేసరికి పెద్దత్త టిఫిన్ చేసేస్తుంది" అని అంటుంటే వాడు మళ్ళీ "మనం చిన్నత్త వాళ్ళింటికి వెళ్ళేసరికి వాళ్ళు అన్నం తినేస్తారేమో? మనకి అన్నం ఉండదేమో?" అన్నాడు.. నాన్నేమో "ఏడిసార్లే .. ఎప్పుడూ తిండి గోలేనా!" అన్నారు..

అంతలో ఊళ్ళోకి వెళ్ళే చిన్న రోడ్డులో అటు వైపు నుంచి ఏదో బండి వస్తూ కనిపించింది.. నాన్నకి దాన్ని చూపించి "అదేంటని?" అడిగాను..

"అదా, రిక్షా అమ్మా.. అతను మళ్ళీ ఊళ్ళోకి వెళ్తుంటే అందులో వెళ్ళిపోదాం.. వెధవ బస్సు ఇప్పట్లో వచ్చేట్టు లేదు" అన్నారు.. ఆ బండి దగ్గరికి వచ్చాక అందులోంచి మనుషులు దిగి మేము నుంచున్న చోటికి కాస్త దూరంలో నుంచున్నారు.. నాన్న ఆ బండి అతనితో ఏదో మాట్లాడి వచ్చి "పదండి ఇందులో వెళ్దాం " అని మా సామాన్లు తీసుకున్నారు..

"నాన్నా రిక్షా అంటే ఇలా ఉండదుగా" అని అడిగాను.. "ఇది ఇంకో రకం.. దీన్ని గూడు రిక్షా అంటారు" అని ఎక్కించారు..

కాళ్ళు కిందకి వేళ్ళాడేసి అందులో కూర్చోవడం భలే ఉంది.. నాన్న రోడ్డుకి అటూ ఇటూ మొక్కలున్న పెద్ద స్థలాల్ని చూపించి

"ఇవి వరిచేలు.. మనం తినే బియ్యం ఇక్కడ నించే వస్తుంది" అంటే మేమిద్దరం తల బయట పెట్టి ఆ మొక్కల్ని చూసాము..

అంతలో బండి అతను "ఎవరింటికి వెళ్తున్నారండి" అని అడిగాడు.. "రాం కుమార్ గారింటికి" అని నాన్ననగానే "ఓ కంఠంనేని గారింటికా! వారికి మీరేమవుతారండీ" అని మళ్ళీ అడిగాడు..

"మా చెల్లెల్ని ఇచ్చామయ్యా" నాన్నంటే "అయితే మీరు రాజ్యలక్ష్మి గారి అన్నయ్య గారన్నమాట!" అన్నాడు..

నేను వెనకనించీ "నీకు మా చిన్నత్త వాళ్ళు తెలుసా" అని అరిచాను.. "నాకు ఊళ్ళో అందరూ తెలుసమ్మా.. స్కూల్ బస్సు రాకపోతే మీ చిన్నత్త గారి పిల్లల్ని నా బండిలోనే దింపొస్తాను" అన్నాడు..

వెంటనే నానీ "ఇవాళ రాజేష్, రాకేష్ ఇంట్లోనే ఉన్నారా" అనగానే "వాళ్ళకి కూడా మీకు లానే సెలవలు బాబూ.. ఇంట్లోనే ఉండి ఉంటారు" అని బండతను చెప్పగానే ఇంక మాకు చాలా సంతోషం వేసింది..

అంతలో నెమ్మది నెమ్మదిగా మనుషులు కనబడుతున్నారు.. అందరూ మా వంకే అలా చూస్తున్నారు.. నాకు సిగ్గేసి తల ఎటో తిప్పుకుని చూస్తున్నా..

"ఊళ్ళోకి వచ్చేసాం" అని నాన్న చెప్పగానే నేనూ నానీ చిన్నత్త వాళ్ళ ఇల్లు అదనీ.. కాదు ఆ పక్కన ఉన్నదనీ అనుకోవడం మొదలుపెట్టాము..

ముళ్ళ కంచె ఉన్న పెద్ద స్థలం ముందు రిక్షా ఆగగానే మేమిద్దరం కిందకి ఒక్క దూకు దూకాము.. దూరంగా పొడవుగా షెడ్లు.. ఇళ్ళు లాంటివి కనబడుతున్నాయి..

రిక్షా అబ్బాయికి డబ్బులిచ్చేసి నాన్న సామాన్లు తీసుకుని నడవబోతుంటే ఆ అబ్బాయి "ఇవి నేను తెస్తాను మీరు పదండి బాబూ" అని అవి పట్టుకున్నాడు..

"మనూళ్ళో అయితే రిక్షా అబ్బాయిలు అస్సలు మాటలే చెప్పరు.. ఈ అబ్బాయి మంచోడులా ఉన్నాడు కద నాన్నా, మన

సూట్కేసులు కూడా తెస్తున్నాడు'' నాన్న చెయ్యి పట్టుకుని లోపలికి నడుస్తూ అన్నాను..

ఇంటి వైపు వెళ్తుంటే అక్కడ వరండా లో పుస్తకంలో ఏదో రాసుకుంటున్న చిన్న మామ్మయ్య మమ్మల్ని చూడగానే, ''రాజీ మీ అన్నయ్య వాళ్ళు వచ్చేసారు చూడు'' అంటూ బయటకి వచ్చారు..

అంతే! లోపలనించి చిన్నత్త, రాజేష్, రాకేష్ గబగబా వచ్చేసారు.. లోపలకెళ్ళి నాన్న కూర్చుని మంచినీళ్ళు తాగుతుంటే చిన్నత్త ''ఇంక మీ నాన్నని వదలండిరా'' అని మమ్మల్నిద్దర్నీ లాగింది..

నానీ కి ముద్దు పెట్టి ''ఏరా, నేను గుర్తున్నానా'' అనడిగితే వాడు ''ఛీ ఎంగిలి'' అని బుగ్గ తుడుచుకున్నాడు.. ''అబ్బో అప్పుడే పెద్దోడివైపోయావా'' అని చిన్న మామయ్య గట్టిగా నవ్వి ''సిరీ, పరీక్షలు బాగా రాశావా?'' అనడిగితే తలూపాను..

చిన్నత్త అన్నం పెడుతుంటే నానీ ''చిన్నత్తా మీ ఇంట్లో బోల్డు కోడిగుడ్లు ఉంటాయంట కదా?'' అంటుంటే నాన్న ''అరేయ్, ముందు నోరు మూసుకుని అన్నం తిను'' అని కోపంగా చూశారు.. అంతలోనే రాకేష్ ''అవును పెద్ద గది నిండా ఉన్నాయి, నీకు తర్వాత చూపిస్తాను'' అని చెప్పాడు..

''అమ్మో గది నిండానా!'' అంటుంటే చిన్నత్త ''అవన్నీ సాయంత్రం.. అన్నాలవగానే కాసేపు పడుకోండి'' చెప్పింది..

నాకు నిద్ర లోనుంచి మెలకువ వచ్చేసరికి నా పక్కన పడుకున్న వాళ్ళెవరూ లేరు.. గది లోనుంచి బయటికొస్తే అక్కడ నాన్న, చిన్నత్త, చిన్న మామయ్య కూర్చుని టీ తాగుతున్నారు.. ''నానీ ఏడి నాన్నా'' అనడిగా.. ''వాళ్ళు కోడిగుడ్లు చూడటానికి వెళ్ళారు'' అనగానే నాకు కోపం వచ్చింది.. ''అదేంటీ! నన్ను తీసుకెళ్ళలేదు'' అంటుంటే ''ఒక వారం ఉంటావుగా నీకు కావాల్సినన్ని సార్లు చూడొచ్చు గానీ, నేను ఇంకాసేపట్లో మనూరికి వెళ్తున్నా.. నువ్వూ, నానీ ఇక్కడ అల్లరి చేశారని గానీ తెల్సిందో ఇంక ఇదే ఆఖరిసారి మిమ్మల్ని ఎక్కడికన్నా తీసుకెళ్ళడం'' అన్నారు..

''అలాగే'' తలూపి ''రాజేష్ వాళ్ళు నాకు ఇవాళే చూపిస్తారా చిన్నత్తా?'' అని చిన్నత్తని అడిగాను.. ''వాళ్ళెక్కడికీ వెళ్ళలేదే. అదిగో షెడ్లలోనే ఉన్నారు..'' అని ''అరేయ్ నానీ మీ నాన్న వెళ్తున్నారు గానీ టాటా చెప్పు రా'' అని గట్టిగా పిలిచింది.. దూరంగా ఉన్న ఒక షెడ్లోనుంచి ముగ్గురూ బయటకి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు..

నాన్న వెళ్ళగానే నానీ ''అక్కా పద కోళ్ళ ఫారాలు చూద్దాము... అక్కడ థౌజండ్ కోళ్ళు ఉన్నాయి'' అనగానే ''కోళ్ళ ఫారం అంటే? థౌజండ్ కోళ్ళేంటి, గుడ్లు కదా'' చిన్నత్తని అడిగాను.. ''రెండూ ఉన్నాయి కానీ ముందు వెళ్ళి చూసి రా'' అని చెప్తే అందరం అటువైపు పరిగెత్తాం..

కానీ కాస్త దూరం వెళ్ళగానే ఏదో పిచ్చి వాసన వచ్చింది.. ముక్కు మూసేసుకుంటుంటే ''అది కోళ్ళ వాసనంటక్కా.. నాకూ బాలేదు'' నానీ చెప్పాడు.. అక్కడ మూడు పెద్ద పెద్ద షెడ్లు.. ఒక చిన్నది పొడవుగా వరసగా ఉన్నాయి.. వాటిల్లో బోల్డన్ని కోడి పిల్లలు, పెద్ద కోళ్ళు గదుల్లో ఉన్నాయి.. అవన్నీ తెల్ల తెల్లగా భలే ముద్దు గా ఉన్నాయి.. అన్నిటిలో తిరిగి లాస్ట్కి చిన్నదాంట్లోకి వెళ్ళాము.. అక్కడైతే గదినిండా నాకంటే బారుగా ఉన్న అట్టపెట్లలో కోడిగుడ్లు పెట్టి ఉన్నాయి..

''ఇన్ని గుడ్లు తింటారా మీరు?'' అన్నా.. రాజేష్ ''కాదు ఇవన్నీ షాపుల వాళ్ళకి అమ్ముతాము'' అన్నాడు.. ''అవునా! అయితే మేము కూడా వెళ్ళేటప్పుడు ఇవన్నీ కొనుక్కుంటాము'' అని నానీ ఒక వరస అట్టపెట్టెలు చూపించాడు..

''సరే మానాన్నని అడుగు ముందు'' అని ''పద సిరీ మా రాంబాబు ఇంటికి వెళ్దాం..'' అని నా చెయ్యి పట్టుకుని రాజేష్ పరిగెత్తాడు.. ఇంక అప్పటినించీ అందరం అటూ ఇటూ పరిగెట్టడమే!

అత్తయ్య వాళ్ళింట్లో మా ఇంట్లో లాగా గదులు చిన్నగా ఉండవు.. వరసగా మూడు పెద్ద గదులు ఉన్నాయి.. వంట గదైతే వెనకాల వేరేగా ఉంది.. అమ్మ బియ్యం స్టీలు డబ్బాలో పోస్తుంది.. ఇక్కడ ముందు వరండా పక్కనే చిన్న గదిలో అంతా బియ్యమే!! మాకు లాగా మెట్లెక్కి పైకి వెళ్ళి ఆడుకునే డాబా లేదు.. కానీ ఆడుకోటానికి చాలా ప్లేస్ లు ఉన్నాయి..

మరుసటి రోజు పొద్దున్న అత్తయ్య ఇడ్లీ పెట్టి "టిఫిన్లవగానే గుడ్లు ఏరి తెస్తారా?" అంటే అందరం "సరే సరే" అని గబగబా తినేసాం.. మా నలుగురుకీ కింద గడ్డి వేసిన చిన్న చిన్న బకెట్లు ఇచ్చింది.. "గుడ్లు పగలకుండా చాలా నెమ్మదిగా ఒకదాని తర్వాత ఒకటి ఇందులో వేసుకోండి" అని చెప్పింది..

మా ఇద్దరికి అస్సలు తెలీదు కాబట్టి ముందు రాజేష్, రాకేష్ వాళ్ళు ఎలా తీస్తున్నారో చూసి అలానే ఏరుతూ ఉన్నాం.. అన్నీ తెచ్చి చిన్న షెడ్లోకి వెళ్ళి అక్కడ వాళ్ళకి ఇచ్చి బకెట్ ఖాళీ చేసి మళ్ళీ వెళ్ళాం..

చిన్నత్త స్నానానికి రమ్మనగానే బకెట్లు అక్కడే వదిలేసి వెళ్ళాం.. "పెదబాబూ వీళ్ళిద్దరికీ స్నానాల గది చూపించు" అని మా వైపు తిరిగి "జాగ్రత్త, పక్కన గాబులో నీళ్ళు పాడవకుండా దూరంగా నించుని చేయండి" అంది..

మర్చిపోయా చెప్పటం.. చిన్నత్త, చినమామయ్యా రాజేష్ ని, రాకేష్ ని పెదబాబు, చినబాబు అని పిలుస్తారు.. మా ఇద్దరికీ అలానే పిలవడం వచ్చేసింది..

అందరి స్నానాలు ఆ పెద్ద గాబులో నీళ్ళతోనేనంట.. పొద్దున్నే పాలేరు సీతయ్య వచ్చి చేత్తో కొట్టే పంపుతో నీళ్ళు పట్టి అందులో పోస్తాడంట.. మళ్ళీ సాయంత్రం వరకూ అవే నీళ్ళు.. ఒక్కోసారి సాయంత్రం రాకపోతే మళ్ళీ పొద్దున్న వరకు జాగ్రత్తగా వాడుకోవాలంట.. నేను ఆ పంపు దగ్గరికి వెళ్ళి నీళు పడదామనుకున్నా.. కానీ చాలా గట్టిగా ఉంది.. కొంచెం కూడా కిందకి వెళ్ళలేదు.. మా ఇంట్లో అలా తిప్పగానే నీళ్ళు వచ్చేస్తాయి.. వీళ్ళు అలాంటిది ఎందుకు పెట్టుకోలేదో!?

పెదబాబు, చినబాబు మాకు రోజూ చాలా చాలా చూపించేవాళ్ళు.. పంటకాలువ, వేణుగోపాలస్వామి గుడి, గుడి పక్కన చెరువు, సంత, చిన్న మామయ్య వాళ్ళ పొలాలు, రాంబాబు వాళ్ళ రైస్ మిల్లు.. నాకన్నీ బాగా నచ్చాయి.. పొద్దున్నే గుడికి వెళ్ళి పంతులు గారు పెట్టిన కొబ్బరిముక్క ప్రసాదం తిని, వెనక్కి వెళ్ళి చెరువు గట్టు మీద కాళ్ళు ఆడించుకుంటూ కూర్చుంటాం.. అక్కడికి చాలా మంది వస్తారు.. నన్నూ, నానీ ని చూసి "ఎవరి పిల్లలు?" అని అడిగేవాళ్ళు.. వాళ్ళిద్దరూ "రాజేంద్ర మామయ్య పిల్లలు" అని చెప్పే వాళ్ళు..

అక్కడే ఒక చెట్టు ఉంటుంది.. మా అనిల్ అన్నయ్య అంత ఉండే పిల్లలంతా అదెక్కి, ఒక కొమ్మ మీద నుంచి చెరువులోకి దబుక్కుమని దూకేవాళ్ళు!! మా పెదబాబు కూడా అలా దూకుతాడు.. అచ్చు నా అంతే పొడుగు ఉంటాడు కానీ తనకి చాలా పనులు వచ్చు.. ఇలా చెరువులోకి దూకటమే కాదు, సైకిలు కూడా తొక్కుతాడు!! పక్కతొక్కుడే కానీ చాలా స్పీడ్ గా వెళ్తాడు. వెళ్ళేలోపు నాకు కూడా నేర్పిస్తాను అన్నాడు..

ఒకసారి నానీ "రాజేషన్న, రాకేషన్న ఏరి చిన్నత్తా?" అని వాళ్ళు కనబడక అడిగితే, చిన్నత్త "అన్న ఏంట్రా!? పట్నాల్లో పెరగటం ఏమో కానీ వరసలే మర్చిపోతున్నారు" అంటే "మరి ఏమని పిలవాలి" అని నేనడిగితే "అత్తయ్య, మామయ్య పిల్లలు మీకంటే పెద్దవాళ్ళు అయితే బావ, వదిన అని పిలవాలి.. చిన్నవాళ్ళు అయితే పేరు పెట్టి పిలిస్తే చాలు" అని చెప్పింది..

"అయితే పెద్దత్త వాళ్ళ కల్పనక్క నాకు వదినా?" అని అడిగాను.. "అవును, బాబు గాడు వీళ్ళిద్దరి లాగే మీకు బావ అవుతాడు" అని చెప్పి "ఏంటో అందరూ అక్కలూ, అన్నలే!" అనేసి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.. 'అయితే అమ్మకి చెప్పి ఈసారి నుంచి వాళ్ళని అలానే పిలుస్తాను' అనుకున్నా..

చిన్నత్త పండగ వస్తుందని అప్పచ్చులు చేస్తుంటే చాలా మంది ఆంటీలు వచ్చి ఏదో ఒక పని చేసేవాళ్ళు.. వాళ్ళందరికీ "మా

రాజేంద్ర అన్నయ్య పిల్లలు" అని చెప్పేది.. వాళ్ళు నన్ను పట్టుకుని "ఏం చదువుతున్నావమ్మా? మీ నాన్న గారు, అమ్మ గారు ఎప్పుడొస్తున్నారు?" అని అడిగేవాళ్ళు.. ఇంకా వాళ్ళ కూరలు కూడా తెచ్చేవాళ్ళు మాకు పెట్టమని.. కోడిగుడ్లతో చిన్నత్త ఏదో ఒక కూర చేస్తూనే ఉంది.. ఒకసారైతే బుజ్జి బుజ్జి గుడ్లు తో చేసింది.. అంత స్మాల్ ఎగ్స్ నేనెప్పుడూ చూడలేదు.. నానీ అయితే ఫైవ్ వేసుకున్నాడు అవి!!

నాకు పెరుగన్నం అయితే చాలా చాలా బాగుంది అక్కడ.. మధ్యాహ్నం పెరుగు వేసి రాత్రికి మజ్జిగ పోసి పక్కనే చిన్న వెన్న ముద్ద పెట్టేది.. ఓ పరిగెట్టి ఆడుకోవడం, మధ్యలో ఈతకాయలు, తాటితాండ్ర, చెరుకులు, ఇంకా ఏవేవో తినడం.. ఇవే మా పనులు..

ఒకరోజు మేం నలుగురం పంటకాలువ దగ్గర కూర్చుని చెరుకులు తింటున్నాం.. చినబాబు "మునిగి లేచే ఆట ఆడదామా?" అన్నాడు.. "అదేం ఆట?" అని నానీ అడిగితే, "ఈ నీళ్ళలో ఎవరు ఎక్కువసేపు ముక్కు మూసుకుని మునిగిఉంటారో వాళ్ళు గెలిచినట్లు" పెదబాబు చెప్పాడు.. "మరి బట్టలన్నీ తడిసిపోతాయిగా" అని అడిగా..

"మనం కాసేపు ఆడుకుని అప్పుడు ఇంటికి వెళ్దాం.. అప్పటికి అవి ఆరిపోతాయి" అని చెప్పి "ఫస్ట్ నానీ, చినబాబు" ఆడండి అన్నాడు.. నాని ఓడిపోయాడు.. తర్వాత నేను కూడా చినబాబుతో ఓడిపోయాను.. కానీ అలా నీళ్ళలో బుళుక్కు బుళుక్కుమని మునగడం భలే ఉంది.. చాలా సార్లు అలా మునిగి ఆడిన తర్వాత కరణం గారి బంగళా దగ్గరికి ఎవరు ముందు వెళ్తారో అని పరుగు పందెం పెట్టుకున్నాము..

పెదబాబు చెప్పింది నిజమే!! ఇంటికి వెళ్తుంటే మా బట్టలన్నీ పొడిగా అయిపోయాయి.. దారిలో సీతయ్య కనబడి "పాపా! మీ అమ్మగారు, నాన్నగారు వచ్చారు.. మీ కోసమే ఎతుకుతున్నారు" అని చెప్పాడు.. "ఈసారి ఎవరు ముందు ఇంటికెళ్తారో!" అని పరిగెట్టాను..

అమ్మ మమ్మల్ని చూస్తూనే "ఏంటే ఎక్కడెక్కడ పెత్తనాలు చేసొస్తున్నారు?" అని నవ్వుతూ అడిగింది.. నానీ ఇంక "అమ్మా, చిన్నత్త వాళ్ళకి థౌజండ్ కోళ్ళు ఉన్నాయి తెలుసా!" అన్నీ చెప్పడం మొదలుపెట్టేసాడు.. "మీ చిన్నత్తని విసిగించేసారా బాగా" అని అమ్మ నన్ను దగ్గరికి తీసుకుని "ఏంటే, తలంతా ఇంత తడిగా ఉంది? వర్షం కూడా పడలేదు ఇక్కడ!" అంది..

చినబాబు మేము పంటకాలవ దగ్గర ఆడిన ఆట చెప్పేశాడు.. చిన్నత్త వెంటనే "అవేం పిచ్చాటలు రా!! ఇట్లాంటివి ఇంకోసారి ఆడారని తెలిసిందో ప్రాణాలు తీస్తాను" అని వాళ్ళిద్దరినీ వీపు మీద ఠప్ ఠప్ మని దెబ్బలు వేసింది.. "నువ్వయినా వద్దని చెప్పొద్దేంటే!" అని అమ్మ నా నెత్తి మీద ఒక్కటిచ్చింది.. అంతలో చినమామయ్య "ముందు ఎందుకు ఆడద్దో చెప్పి అప్పుడు వేయండి దెబ్బలు" అని "ఆ కాలవలో పాములూ, పురుగూ పుట్రా ఏవేవో తిరుగుతూ ఉంటాయి.. నీళ్ళు శుభ్రంగా ఉండవు.. అలా మునిగినప్పుడు అలా దేన్నో చూసి మీరు భయపడి, ఇంకాస్త లోతుకి వెళ్ళిపోతే.. లేకపోతే ఊపిరాడక అవి తాగేస్తే ఏమౌతుంది చెప్పండి!?" అన్నారు.. చినమామయ్య అలా చెప్తుంటే చాలా భయం వేసింది..

"సరే, ఇంక పోయి బట్టలు మార్చుకోండి.. మళ్ళీ ఆ పంట కాలువ దగ్గరకి వెళ్ళినట్లు తెలిసిందా మీ వీపులు విమానం మోత మోగుతాయి" ఈసారి ఇంకాస్త గట్టిగా అన్నారు.. మేము లోపలికి పరిగెత్తాం.. లోపలికి వెళ్ళగానే పెదబాబు టంగ్ మని చినబాబు తలమీద ఒకటి ఇచ్చి "ఇంకోసారి మనం పంటకాలవ దగ్గర ఆడిన ఆటలు అమ్మావాళ్ళతో చెప్పావో నేను సైకిలు నేర్పించను" అన్నాడు..

"అదేంటీ మళ్ళీ వెళ్తావా? పాములు ఉంటాయన్నారు కదా, నీకు భయం వేయదా?" అనడిగా..

"మనల్ని దడిపించడానికి అలా అంటారు.. మేము ఎన్నిసార్లు ఆడుకున్నామో ఆ నీళ్ళల్లో.. ఎప్పుడూ పాములు చూడలేదు" అన్నాడు పెదబాబు..

"పెదబాబు గుడ్ బోయ్ కాదనుకుంటా" షర్ట్ గుండీలు పెడుతూ నానితో అన్నా..

తర్వాత రోజే పండగంట.. పొద్దున్నే సీతయ్య స్నానాల గది బయట చెక్కలతో మంట పెట్టి పొయ్యిలా చేశాడు.. దాని మీద పెద్ద కాగులో నీళ్ళు కాస్తుంటే ఒకళ్ళ తర్వాత ఒకళ్ళం తలస్నానం చేశాము.. కుంకుడుకాయ రసం పడి నానీ కళ్ళు ఎర్రగా అయిపోయి ఏడుపు మొదలుపెట్టాడు.. చిన్నత్త వచ్చి "ఇదిగో రా ఈ కల్లుప్పు కొంచెం బుగ్గన పెట్టుకో మంట తగ్గిపోతుంది" అని నోట్లో ఏదో వేసింది..

వెంటనే అది ఊసేసి "ఛీ ఉప్పగా ఉంది" అన్నాదు.. "అలానే ఉంటుంది.. మరి నీకు మంట తగ్గాలా వద్దా!" అని మళ్ళీ ఇంకొంచెం వేసింది..

కొత్తబట్టలు వేసుకుని, పాయసం తిని రాంబాబు వాళ్ళింటికి వెళ్ళి ఆడుకున్నాం.. మధ్యాహ్నం అన్నం తినేటప్పుడు పెదబాబు వాళ్ళ నానమ్మ గారు, ఇంకెవరెవరో వచ్చారు.. చీకటి పడుతూ ఉంటే అమ్మా నాన్నా, చిన్నత్త మామయ్యా, నానమ్మ గారు, మేము అందరం కలిసి గుడికి వెళ్ళాం.. అక్కడ ఒక పంతులు గారు మెడలో దండ వేసుకుని, కాళ్ళకి గజ్జెలు కట్టుకుని, చేతిలో ఏవో పట్టుకుని టంగ్ టంగ్ మని వాయిస్తూ పాటలు పాడుతున్నారు.. నానమ్మ చెప్పింది దాన్ని హరికధ అంటారని..

"తెల్లారే మళ్ళీ ప్రయాణం ఇంక వెళ్దామా రాజీ?" అని అమ్మ అడిగింది..

అదేంటీ! అప్పుడే వెళ్ళిపోతున్నామా!! సూట్ కేసులో ఉన్న బట్టలన్నీ ఇంకా వేసుకోలేదుగా! అలా అని అమ్మతో అంటే "ఎల్లుండి నుంచి స్కూల్ మొదలు.. నువ్విక్కడ నీ బట్టలన్నీ అయిపోయేదాకా ఉంటే మరి నీ స్కూల్ కి ఎవరు వెళ్తారు?" అంది..

"మెయిన్ రోడ్డు కెళ్ళే బస్సు ఏడింటికల్లా వస్తుంది" అని రాత్రి పడుకోబోయేముందు చిన్నమామయ్య అంటుంటే నానీ "నాన్నా, గూడు రిక్షాలో వెళ్దాం" అన్నాడు..

"నలుగురు మనుషులం .. సామాన్లు అన్నీ అందులో పట్టవురా" అని చెప్పి "ఇంక మాట్లాడకుండా గమ్మున పడుకోండి, పొద్దున్నే లేవాలి" నాన్న మంచం దగ్గరికి వెళ్ళారు..

బస్సు ఊళ్ళోంచి వచ్చేస్తుంటే నానీ "అమ్మా, మళ్ళీ ఎప్పుడొస్తాము ఇక్కడికి?" అని అడిగాడు..

"నాన్నా, మనం కూడా చిన్నత్త వాళ్ళ లాగా ఇక్కడే ఉండొచ్చుగా?" అని నేనంటే ఎందుకో..సమాధానమేమీ చెప్పకుండా..నవ్వేసి ఊరుకున్నారంతే..! నాకైతే..ఇంచక్కా..ఇలా చిన్నత్త వాళ్ళ ఊళ్ళోనే ఉండిపోతే ఎంత బావుంటుందో..అని మరీ మరీ అనిపించింది.. బస్సుకిటికీలోంచి చిన్నత్తవాళ్ళ ఊరికి టాటా..చెప్పాను..!

ఇంతకీ నేనెవరంటే...

అందరికీ నమస్కారం .. మరేమో నా పేరు సిరి, థర్డ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్. ఇంకానేమో.. నాకు ఒక తమ్ముడు, నాని. వాడు సెకండ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్.. అమ్మ పేరు లక్ష్మి, స్కూల్లో టీచర్ . కానీ మేము చదివే స్కూల్లో కాదు..

నాన్న పేరు రాజేంద్ర, పోస్ట్ ఆఫీసులో పని చేస్తారు. అమ్మానాన్నలకి నేనూ నానీ అంటే చాలా ఇష్టం. 'సిరి తల్లీ ' 'నాని బంగారూ' అని ఎప్పుడూ మా చుట్టూనే ఉంటారు..కానీ హోం వర్క్ సరిగ్గా చేయకపోయినా, పరీక్షల్లో మంచి మార్కులు రాకపోయినా నాన్నకి నచ్చదు.. అలానే, ఇంట్లో వస్తువులు ఎక్కడివక్కడ పెట్టకపోయినా, డబ్బులు వృధా చేసినా అమ్మకి కోపం .. వాళ్ళకి ఇష్టం లేని పనులు చేయడం మాకూ ఇష్టం ఉండదు. నేనెక్కువ మాట్లాడతానని అమ్మ ఎప్పుడూ ముద్దుగా విసుక్కుంటుంది. అమ్మానాన్నకి పని ఉండి వాళ్ళతో మాట్లాడటానికి కుదరనప్పుడల్లా ఇలా వచ్చి ప్రతినెలా మీతో కబుర్లు చెప్తానేం ! సరేనా? అమ్మో..స్కూలు టైమౌతోంది..బై..